

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε

Φωτὶ τῶν λόγων Ἄρχιππος, λαοὺς ἐφώτισε, καὶ ἀγνωσίας, σκότους ἐρρύσατοῦ καὶ ἐναθλήσας, καὶ συμπατήσας τὸν ἐχθρόν, φέγγος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις νῦν εὐφραίνεται αὐτῷ ταῖς ἱκεσίαις, Δέσποτα δίδου πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Συρόμενος Μακάριε, καὶ ἐκκεντούμενος, καὶ πάσαις ἄλλαις, περικυκλούμενος δεινῶν ιδέαις, οὐκ ἐξηρνήσω τὸν Χριστόν, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς σέβας ἀπένειμασὺ Ὅθεν στεφανίτης ἐχρημάτισας, ἀεὶ καθικετεύων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Αἱμάτων θείοις ρεύμασι, Μάρτυς ἡγίαςας, τὴν γῆν θεόφρον, καὶ ἐτραυμάτισας τοῖς τραύμασί σου, πληθὺν δαιμόνων πονηράνυ βλύζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἰάματα, πάθη ἰατρεύεις χαλεπώτατα Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι Μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαραῦ καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὄδυρομένη γοερῶς, Οἴμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, Τέκνον, τί σοὶ δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων μὲ ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἄρχιππον ὕμνω τὸν σοφὸν θεηγόρον. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Ἀστράνας τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Παῦλος ὁ πάνσοφος, ὥσπερ ἀκτῖνα Μάκαρ σὲ φαιδρᾶν, ἐπαφῆκεν ἐλαύνουσαν, πολυθείας Ἄρχιππε, σκότος βαθύτατον ἐν Πνεύματι.

Ῥημάτων θεαῖς πλοκαῖς ἠλίευσαι, Παύλου τοῦ κήρυκος, καὶ ἐκ βυθοῦ κακίας τοὺς λαοὺς, παραδόξως ἐζώγησας, καὶ λογικὸν ὀψώνιον, θεία τραπέζην προσεσήνοχας.

Χιτῶνα ἐνδεδυμένος Ἄρχιππε, ἐνθέου χάριτος, τοὺς γυμνωθέντας δόξης θεϊκῆς, ἀφθαρσίας ἱμάτιον, καὶ σωτηρίου ἐνδοξε, καταστολήν θεῖαν ἐνέδυσας.

Θεοτοκίον

Ἰδόντες προφητικοῖς ἐν ὄμμασι, πόρρωθεν Πάναγνε, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου θείου τοκετοῦ, τὸ φρικῶδες Μυστήριον, οἱ θεηγόροι Ἄχραντε, ποικιλοτρόπως κατετρέψαν.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σὺ μου ἰσχυὸς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Πυρούμενος νοητῶς, τοῦ Παρακλήτου τῷ πυρὶ ἔφλεξας, ὕλην πικράν, Ἄρχιππε, εἰδωλομανίας πανεύφημε.

Πιστὸν σὲ δοῦλον Χριστοῦ, Παῦλος ὁ θεῖος μαρτυρεῖ Ἄρχιππε, καὶ ἱερὸν Κήρυκα, καὶ συστρατιώτην μακάριε.

Ὁ βίος σου φωταυγής, ταῖς ἐναρέτοις ἀστραπαῖς ἔλαμψε, φωταγωγῶν Ἄρχιππε, τοὺς εἰλικρινῶς σὲ γεραίροντας.

Θεοτοκίον

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, χωρητικὸς περιφανῶς Πάναγνε, καὶ καθαρὸν σκῆνωμα, καὶ θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Κάθισμα Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τοῦ Παύλου μαθητῆς, γεγονῶς θεοφόρε, ἐφώτισας λαοὺς, ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα, ναοὺς δὲ κατέστρεψας, ἀπωλείας ἐν χάριτι ἑναθλήσας δέ, καρτερικῶς τοὺς στεφάνους, χαίρων εἴληφας, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων, Χριστὸν Μάρτυς, Ἄρχιππε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ δῆγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα Ἰησοῦ ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱὸν μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Υψηλοῦμενον τὰ θεῖα καὶ τοὺς ἀθέους, περιφανῶς ἐλέγχοντα, ἄνομος διώκτης, ποιναῖς καθυπέβαλε, καὶ μάστιξιν Ἄρχιππε, καὶ ποικιλοτρόποις κολάσεσι.

Μακαρίως διανύων τὸν βίον Μάκαρ, τέλος εὐρεῖν μακάριον, ὄντως ἠξιώθησὶ Μάρτυς γὰρ γεγένησαι, Χριστοῦ γενναιότατος, πόνους καρτερήσας τοῦ σώματος.

Νεμομένην ἀθείας τὴν σηπεδόναυ τῶν εὐσεδῶν τὸ πλήρωμα, ἔστησας νοστήμω, ἄλατι τῶν λόγων σου, καὶ χαίρων ἐκραύαζες Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ὡς κατάσκιον προβλέπει σὲ πάλαι ὄρος, ὁ Ἀββακοὺμ Πανάμωμεύ φέρουσαν τὸν Λόγον, πάντας συσκιάζοντα, φλογμοῦ παραπτώσεων, καὶ ἀμαρτιῶν Κόρη καύσωνος.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἷς τὸν κόσμον ἐλήλυθας φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀνυμνούντάς σε».

Ταῖς θεαῖς ἀστραπαῖς, τοῦ πανσόφου κηρύγματος, ἐφώτισας ἀγνωσίας, τοὺς νυκτὶ συσχεθέντας, θεόφρον παμμακάριστε.

Ὁ θεῖος ποταμὸς, προελθὼν ἐκ καρδίας σου, κατέκλυσε τοὺς χειμάρρους, τῆς ἀπάτης καὶ φρένας, Πιστῶν Παμμάκαρ ἠρδευσε.

Νευρούμενος χρησταίς, ταις ἐλπίσιν ὑπέμεινας, συρόμενος ἐκ τεσσάρων, καὶ τὴν γῆν ἀγιάζων, τοῖς αἵμασι θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Σὲ μόνην ἐκ πασῶν, γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ Κύριος Θεοτόκε, καὶ ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Οὐδὸλως, ἀπειλαὶς χαυνωθέντα ὁ δόλιος, ἄνηλεῶς σε συγκόπτει, ταις πληγαῖς θεόφρον ἀποσκοποῦντα, πρὸς τὴν δόξαν, ἣν Χριστὸς σοὶ παρέχει δοξάζων σε.

Φάλαγγας, δυσμενῶν ἀοράτων τοῖς τραύμασι, κατετραυμάτισας μάκαρ, τῆς σαρκὸς σου Ἄρχιππε, καὶ ἐλέγχων, τὴν καρδίαν, σπαραγμοῖς τοῦ τυράννου κατέξανα.

Οἱ λίθοις, ἀναισθήτω καρδία θρησκευόντες, λιθολευστούσί σε μάκαρ, τῆς ζωῆς τὴν πέτραν ὁμολογοῦντα, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα Μάρτυς συντρίβοντα.

Θεοτοκίον

Νέκρωσιν, τὴν ζωὴν ἐκδυθεὶς ἐνεδύσατο, ἐν Παραδείσῳ Παρθένε, ὁ, Ἀδάμῳ τῷ σῶ δὲ ἠθανατίσθη, ζωηφόρῳ τοκετῷ Παναγία Θεόνυμφε.

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη Ἄρχιππε, ταις τῶν θαυμάτων σου βολαίς, φωτιζομένη κραυγάζει σοῦ Σῶσον τοὺς πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος

Πιστὸν σὲ δοῦλον τοῦ Χριστοῦ ὁ κορυφαῖος Παῦλος, Ἄρχιππε, ἐκθειάζων, συγγράφει τοῖς ἐπαίνοις, καὶ μαρτυρεῖ περιφανῶς πληρωτὴν τοῦ λόγου, καὶ Ἱερὸν ὑφηγητὴν, καὶ κήρυκα σοφώτατον Ἡμεῖς δὲ λύχνον σήμερον ἄσβεστον βλέπομέν σε πάντες, καταλάμποντα τῷ κόσμῳ Ἀπόστολεὺ ὄν καὶ ἡ Ἀφία ἐγνώρισε καλῶς, ἐκ τοῦ φωτὸς τοῦ πρώτου τηλαυγέστατον πυρσόν, φαεσφόρον δαδουχητικῶς φωτίζοντα τοὺς βοῶνταςὺ Σῶσον τοὺς πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Συναξάριον

Τῇ 10' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀφίας.

Στίχοι

- Ποθῶν τὸν ἀκρόγωνον Ἄρχιππος λίθον.
- Κατηλόγηθη τῷ πόθῳ τούτου λίθοις.
- Χώραν φιλοῦντα τὸν Φιλήμονα χλόης,
- Χλωροῖς λόγοις τύπτουσιν ἠκανθωμένοις.
- Ἦπλωμένην παίουσιν εἰς γῆν Ἀφίαν,
- Εἰς οὐρανὸς ἔχουσιν ὄμμα καρδίας.
- Ἄρχιππος δεκάτη ἐνάτη θάνε χερμαδίοισιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου, Ἡσυχίου, καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχοι

- Ἀνδρῶν τριάς σύναθλος εὐσθενεστάτη,
- Ἀνδρίζεταιί σοί, καὶ τομῆς, Τριάς, μέχρι.
- Ἔστεψε Χριστὸς τὴν Ἀσκληπιοδότην,
- Ἦς ἐξέκοψε τὴν κεφαλὴν τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥαβουλά.

Στίχοι

- Βουλὰς Ῥαβουλὰς θεὶς ἀπράκτους δαιμόνων,
- Ἀπῆλθε βουλή τοῦ Θεοῦ τῶν ἐνθάδε.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν, Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Στίχοι

- Ὡς εὐγενεῖς ὄρπηκες ἐν γῆ Μακάρων
- Οἰκοῦσιν Εὐγένιος σὺν Μακαρίῳ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κόνωνος.

Μνήμη τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης τῆς ἐξ Ἀθηνῶν.

Στίχοι

- Ὅρπηξ Ἀθηνῶν ἐστὶν ἡ Φιλοθέη,
- Ἐχθρὸν βαλοῦσα σταυροῦ τὴ πανοπλία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τὴ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζονύ Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε».

Θεηγορίαις, θεοσόφοις Παμμάκαρ χρησάμενος, γνώσει ἀληθεῖ, τὸ σκότος ἐκ τῶν ψυχῶν, τῆς ἀγνοίας ἀπεδίωξας, σοφίας χάριτι, τῶν τῷ σεπτῷ πειθησάντων λόγῳ σου.

Ἐν λάκκῳ Μάρτυς, σὲ κατωτάτῳ χωννύουσι, δῆμοι δυσσεβῶν, καὶ λίθοις ἀνηλεῶς, θανατοῦσιν ἀναμέλπονταύ Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ γῆ τὸ αἶμα, τὸ ἐκχυθέν σου Μάρτυς δέδεκται, βρῦον ἱαμάτωννάματα τοῖς πιστοῖσιν οὐρανὸς δὲ τὸ μακάριον, Ἄρχιπε πνεύμά σου, Ἀθλοφόρων ψυχαῖς ἀριθμούμενον.

Θεοτοκίον

Γῆν μὲν ὀμίχλη, τὸν οὐρανὸν νεφέλαις δὲ Κύριος, Κόρη περιβάλων, σάρκα θέλων θνητὴν, ἐξ αἱμάτων σου ἐνδύεται, καταστολῆν δόξης, ἀθανάτου ἐνδύων τὸν ἄνθρωπον.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ὁ Παῦλος ἐπαίνοισ ἱεροῖς, ἐγκωμιάζων σε, Ἄρχιπε ἔνδοξε, συστρατιώτην σὲ ἔγραψε, πληρωτὴν ἐνθέων πράξεων, διακονούμενον αὐτῷ, καὶ πίστει μέλπονταύ Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥήμασιν ἐπήλειψε σεπτοῖς, πρὸς τὸ μαρτύριον, ἡ ἀξιάγαστος, Ἀφία στέργουσα Ἐνδοξε, ὡς υἱὸν σὲ γνησιώτατον, μεθῆς τὰ ἄνω κατοικεῖς ὄντως βασιλεία, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Οἱ νήπιοι ὄντες ταῖς φρεσί, σὲ τὸν ἐχέφρονα, νηπίοις παίγνιον, παραδιδόασιν Ἄρχιπε, ἐναθλοῦντα καρτερώτατα, καὶ ὑπ αὐτῶν ἀνηλεῶς κατακεντούμενον, καὶ βοῶνταύ Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Νεκρὸς διὰ βρώσεως μᾶς, Ἀδὰμ γεγένηται, τρυγῆσας θάνατον, φυτοῦ τῆς γνώσεως Ἄχραντεύ διὰ σοῦ δὲ ἀνεζώωται, καὶ Παραδείσου τὴν τρυφήν, πάλιν ἀπέλαβεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις διὰ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ἵνα τὴν αἰώνιον δόξαν, κληρονομήσης Ἀθλοφόρε, δόξης ἐπιγείου παρεῖδες, τὸ ἀστατὸν τε καὶ παρερχόμενον, καὶ πρὸς Χριστὸν ἐχώρησας, δόξη πρὸς τούτου κλειζόμενος.

Ὡς τῷ Κορυφαίῳ Παμμάκαρ, τῶν Ἀποστόλων μαθητεύσας, Παύλῳ τῷ σοφῷ θεηγόρῳ, σὺν τούτῳ χαίρων τὴν αἰωνίζουσαν, κληρονομεῖς ἀπόλαυσιν, Κολασσαέων ἐγκαλλώπισμα.

Στέφος ἀνεδήσω θεόφρον, νικητικὸν τὴ κορυφῇ σου, καὶ περιεβάλου πορφύραν, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων βαφεῖσαν Ἄρχιππε, καὶ τῷ Χριστῷ γηθόμενος, συμβασιλεύεις παμμακάριστε.

Ἦθροισται λαὸς ἐν τῇ μνήμῃ, τὴ φωτοφόρῳ σου ὑμνήσαι, τὸν ἀγαθοδότην Σωτήρα, καὶ τοὺς γενναίους, Ἄρχιππε πόνους σου, οὓς ἀνδρικῶς ὑπέμεινας, καταβαλῶν τὸν πολυμήχανον.

Θεοτοκίον

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι φέροντα τὰ πάντα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου δυσώπει, ἐχθροῦ χειρῶν μὲ Πάναγνε ρύσασθαι, καὶ δι' ἐλέους ἄβυσσον, ἐναγκαλίσασθαι καὶ σώσαί με.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.